

ח"כ עקיבא גוף הכריז

כי בדר

אמר, "ההיפך מהאמת" —

ובגין הבטיח לטפח

בו אישית

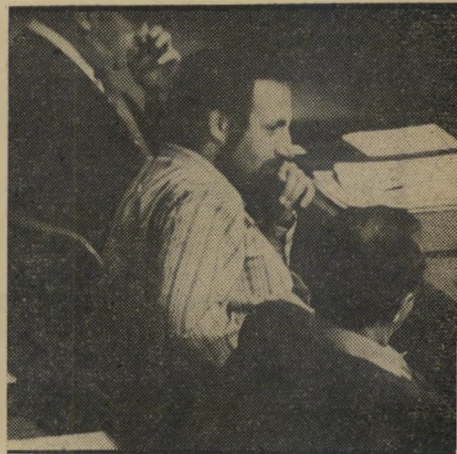
הפרלמנטר הקשיש, ח"כ הליכוד ד"ר יוחנן בדר, נדהם. הוא היה בדרוכו אל מחוץ לאולם המליאה, יחד עם מרבית חברי הכנסת. כשלתע שמע, אחד עם מרבית המכשירי השמיעה שלו, את שמו נקרא מוכן הגואר מים. הוא העיף מבט, וראה את חברי סיעתו הצעיר, איש המרכז ההופשי ח"כ עקיבא (הזומר) גוף, עומד על הזוכן ומוסר הודעה אישית.

מרבית חברי הכנסת והעיתונאים, עזבו כבר את האולם. היה זה לאחר נאום הנועם של משה דיין בעניין דו"ח ועדת חורב, ולכולם היה ברור, כי מאחר ש'הוכרו קודם-לכן כי דיין יהיה הנואם האחרון, שהישיבה הסתיימה.

אולם היציר הכריז כי ח"כ עקיבא גוף לוצה למסור הודעה אישית. גוף, חבר בוועדת הכנסת לביקורת המדינה, אשר יושב-הראש שלה הוא בדר, בישר לבית-כי למרות שיום קודם-לכן הודיע בדר לכנסת כי חוק מבקרי המדינה עבר בוועדה ללא הסתייגות, הרי הוא עצמו העלה הסי-תייגות, בלתי-חשובה אומנם, בוועדה.

בדר רתח מזועזע. ההודעה יכולה הייתה להיות הודעת-תיקון רגילה, לולא הוסיף גוף: "יור הודעה, ח"כ יוחנן בדר, אמר במזיד בהודעתו בכנסת, את ההיפך מהאמת, ואני עומד לדרוש דיון על כך בוועדת-הכנסת."

בדר, שלא יכול היה באותה הודמנות להשיב לגוף מעל הבימה, מיהר אל מנהיג מפלגתו וראש הליכוד מנחם בגין, כשהוא

ח"כ גוף ככנסת הודעה מוחצת

ניתח מלעט. בגין, אשר לא נכח במליאה בעת הודעתו של גוף, נדהם אף הוא, ו'הבטיח לברד כי הוא יטפל אישית, בשחצן הקטן הזה."

מישפט

השובט לא פסל את עצמו

לאחר ש"העולם הזה" הגיש

תלונה נגד השובט

לובנברג — לא פסל זה

את עצמו מדרון

בעתירה נגד העיתון

זה היה לפני חודש וחצי. שופט בית המישפט המחוזי בתל-אביב, שלמה לובנ-ברג תקף את צלמת העולם הזה, אילנה בן-ארי, כאשר באה אל בית-המישפט ה' מחוץ לתל-אביב, בליוויית כתב העיתון מרסל זוהר, לצורך איסוף מידע על האופן בו מקיימים שופטי בית-המישפט את תק-נותיו של שר-המישפטים חיים צדוק (העולם הזה 1918).

סיפור התקיפה סופר כבר בהרחבה. אלא

השופט לובנברג החלטה פטולה

מכאן, סיכמה התלונה, שהחלטתו של השופט לובנברג מרמזת על הלך-רוחו של ניצול הודמנות לגבי העולם הזה, לא-ר דווקא על-פי הדין המישפטי.

לפיכך, נאמר בפנייה לשר-המישפטים, מתבקש השר להפעיל את סמכותו לגבי החוק, האומר כי: "שר-המישפטים רשאי להגיש לבית-הדין קובלנה על שופט על יסוד אחד מאלה: (1) שופט נהג שלא כהלכה במילוי תפקידו. (2) השופט התנהג באופן שאינו הולם מעמדו של שופט בישראל."

שירותים

הפלות אלאכוחיות

בעזרת החוק

הוויאידולורוזה של

נערות שנכנסו להריון

תמזה — בעזרת

מישרד-הסעד

עד לפני כחמש שנים הייתה נערה בלתי-נשואה שנכנסה להריון בלתי-צפוי נאלצת לעבור דרך-ייסורים רבת-הצאות. סנספה בהפלה — לא תמיד בידי אדם המוכשר לכך. נוסף לכל אלה היה במעשיה משום עבירה על החוק, ולא פעם אף סכנת-חיים.

אלא שהעובדות הסוציאליות לקחו את העניין לידיהן, והיוזמה והאיכפתיות ש'הפעילו עשו את שלהן.

מאז ה'זר קובערת, אפ"ט, מבלי להרגיש כמעט, השתנה היחס כלפי נשוא זה, מצד מישרד-הסעד, מן הקצה אל הקצה. כל מה שצריכה נערה כזו לעשות היום, הוא לפנות אל השירותים הסוציאליים ה' מוכרים, ואלה יפנו אותה אל ועדה, ש' כמותה מצויה בכל עיר בישראל.

זוהי ועדה הכפופה לבתי-היולדים, ואשר מתפקדה לקבוע הפסקת-הריון. בוועדה יושבים גינקולוג, פסיכיאטר, רופא למחלות פנימיות, רופא כללי ועובדת סוציאלית, ה' דגים בכל מיקרה לגופו.

עד לפני כחמש שנים קבעו ועדות אלו הפסקות הריון במיקרים של נשים בלתי-נשואות רק מטעמים של מחלות-נפש או סכנה לבריאות. אלא שכיום, ה' נטייה היא להפסיק כל הריון בלתי-רצוני. בדרך-כלל מופנות הבחורות אל הוועדה דרך השירות שהקים מישרד-הסעד, הוא השירות למען הילד, טובת הילד, היא העומדת לנגד עיניו של שירות זה, כאשר מגיעה נערה שהריונה עדיין לא עבר את

החודש השלישי, מתייחסת העובדת הס' ציאלית לאפשרויות הבאות: הפסקת הריון במידה שבהחורה רוצה בכך, המשך הריון ותוכנית לגידול הילד, או מסירת הילד לאימוץ.

אם אכן החליטה הבחורה ללדת את הילד ולגדל אותו, מספקת לה היחידה לטיפול באימהות לא-נשואות, המורכבת מעובדות סוציאליות ורופאים, את כל השירותים לטיפול בעת ההריון ולשיקום לאחר הלידה. במעון הארצי של השירות למען הילד נמצאות כיום כעשרים נערות המעוניינות להסתיר את הריונן, מטעמים אישיים. הן מקבלות שם טיפול רפואי, וכן הדרכת ס' מלאכת-יד, הרצאות וכמובן גם עזרה ס' ציאלית. לנערות אחרות דואג השירות למישפחות-אומנות, המאמצות את הבחורות עד ללידה.

(המשך מעמוד 19)

החזה שלי, כמו המידות האחרות המושל-מות של הגוף שלי, הוא מתנה מאלוהים. המישטר בלוקה שהוקמה בשבילי היה כל-כך חריף עד שכימעט לא יכולתי לע' שות עבודות דוגמנות בחוץ. זה די הפריע לי, מפני שאין לי אבא ואני המפרנסת היחידה של אמא שלי.

באותה תקופה היו גם תקריות עם חיילים, בבסיס שבו היינו עושים את החזרות של הלהקה. הם היו מפסיקים לע' בוד, כשראו אותי עוברת, וזה היה מר-גיו את המפקדים שלהם.

באותו זמן רמו לי ידיו שלי, קצין בצבא, שאם אני אגיש בקשה לשיח' רור מוקדם, צה"ל ייענה לה בחיוב. הגשתי בקשה ונימקתי אותה בעובדה שאני המפר-נסת היחידה של אמא וביקשתי להשתחרר. קצינת-החן של פיקוד מרכז קראה לי לשיחה, ואמרה לי להמתין בבית להודעה. כעבור כמה ימים קיבלתי הודעה שאני מוזמנת לפגישה אצל קצינת-החן הראשית של צה"ל. לא יכולתי ללכת באותו יום שהומנתי אליה, הלכתי רק שבוע אחר-כך. קצינת-החן הראשית לא הייתה באותו זמן במישרד, והסגנית שלה קיבלה אותי. היא אמרה לי שהחליטו לשחרר אותי.

אני השתחררתי מצה"ל בפרופיל הגבוה ביותר, פרופיל 97. אני יודעת שיהיה כל מיני אנשים שיספרו שהשתחררתי בפרו-פיל נמוך, אבל האמת היא שצה"ל החליט לשחרר אותי בגלל שתי סיבות: האמא שלי, והעובדה שהייתי יותר מדי כססית בשביל הצבא.

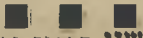
אני לא יודעת מי הפסיד יותר מהשיח' רור המוקדם שלי. צה"ל, שאת המוראל

פנינה רוזנבלום

ניקוי ראש

של החיילים שלו הייתי מעלה כל פעם שהייתי עוברת לידם, או אני. אני חושבת שדווקא צה"ל הפסיד יותר. עכשיו, אחרי השיחרור, יש לי שני דברים חשובים בחיים: הקאריירה שלי ו'הדירה שלי. אני רוצה להמשיך בדוגמנות, אבל מה שחשוב עוד יותר זה המישחק. אני בטוחה שעוד כמה שנים אני אהיה אחת השחקניות הטובות בארץ. אני גם כותבת שירים, ונתתי למשוררים רציניים לקרוא אותם והם אמרו לי שאני כישרון גדול.

דבר השני החשוב זה הדירה שלי. יש לי דירה מקסימה, שכל אחד שבא אליה, תיכף רוצה לגור בה. בסלון יש לי פסנתר. כל יום אני לוקחת שיעורי פסנתר, אחרי שיעורי הנגינה. יש לי בר גדול, פטיפון סטריאופוני, ועל הקירות המון תמונות שלי. המיטבה שלי זה המיטבח הכי משוכלל בתל-אביב. לפעמים אני ר' חצת בעצמי את הכלים, כשהעוזרת חולה. חדר-השינה הוא ממש מיקדש קטן. יש לי בחדר טלפון עתיק, שולחן-איפור גדול, ותמונות-עירום שלי על הקיר. מי שכבר זוכה להיכנס לחדר-השינה שלי, יכול לר' אות גם את תמונות העירום שלי.

אני רק בת 19, וכל החיים שלי לפני. אני בטוחה שמהר מאוד אני אפתיע את כולם, שלא יראו אותי רק כמלכת-הסכס אלא כשחקנית מוכשרת ומשוררת גדולה.